

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2009/138/WPZiB

z dnia 16 lutego 2009 r.

dotyczące środków ograniczających wobec Somalii i uchylające wspólne stanowisko 2002/960/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 10 grudnia 2002 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2002/960/WPZiB ⁽¹⁾ w następstwie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (rezolucje RB ONZ) nr 733 (1992), 1356 (2001) oraz 1425 (2002) dotyczących objęcia Somalii embargiem na broń.
- (2) Dnia 20 listopada 2008 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję RB ONZ nr 1844 (2008) wprowadzającą środki ograniczające wobec podmiotów usiłujących nie dopuścić do pokojowych działań politycznych lub blokować takie działania lub wobec podmiotów, które przez użycie siły zagrażają tymczasowym instytucjom federalnym (TIF) w Somalii lub misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) lub podejmują działania podważające stabilność w Somalii i w regionie.
- (3) Aby zapewnić przejrzystość, należy połączyć w jeden akt prawny środki nałożone na mocy wspólnego stanowiska 2002/960/WPZiB oraz środki, które mają zostać nałożone zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1844 (2008).
- (4) Należy zatem uchylić wspólne stanowisko 2002/960/WPZiB.
- (5) Wspólnota powinna podjąć działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

1. Dostawy lub sprzedaż uzbrojenia i podobnych materiałów wszystkich rodzajów, włącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi i sprzętem, sprzętem paramilitarnym i częściami zapasowymi do wcześniej wymienionych sprzętów do Somalii

przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich są zakazane, bez względu na to, czy pochodzą one z tych terytoriów.

2. Bezpośrednie lub pośrednie zapewnianie Somalii doradztwa technicznego, finansowego i innej pomocy oraz szkoleń związanych z działaniami wojskowymi, włączając w szczególności szkolenia techniczne i pomoc związaną z dostarczaniem, produkcją, utrzymaniem lub wykorzystaniem produktów wymienionych w ust. 1 przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich, jest zakazane.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania do:

- a) dostaw lub sprzedaży uzbrojenia i podobnych materiałów wszystkich rodzajów oraz do bezpośredniego lub pośredniego zapewniania doradztwa technicznego, pomocy finansowej i innej oraz szkoleń związanych z działaniami wojskowymi służących wyłącznie wsparciu misji lub przeznaczonych do wykorzystania przez misję AMISON, zgodnie z ust. 4 rezolucji RB ONZ nr 1744 (2007), lub wyłączonego użytku państw lub organizacji podejmujących środki zgodnie z ust. 6 rezolucji RB ONZ nr 1851 (2008) i ust. 10 rezolucji RG ONZ nr 1846 (2008);
- b) dostaw lub sprzedaży uzbrojenia i podobnych materiałów wszystkich rodzajów oraz do bezpośredniego lub pośredniego zapewniania doradztwa technicznego, przeznaczonego wyłącznie do pomocy w rozwoju instytucji sektora bezpieczeństwa, zgodnie z procesem politycznym określonym w ust. 1, 2 i 3 rezolucji RB ONZ nr 1744 (2007) i w braku decyzji odmownej przez komitet ustanowiony na mocy ust. 11 rezolucji RB ONZ nr 751 (1992) (zwany dalej „Komitetem Sankcji”) w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania odpowiedniego powiadomienia;
- c) dostaw nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego, przeznaczonego wyłącznie do użytku w celach humanitarnych lub ochronnych, ani do dostaw materiałów przeznaczonych do wykorzystania w programach rozwoju instytucjonalnego przygotowanych przez Unię, Wspólnotę lub państwa członkowskie, w tym w programach z dziedziny bezpieczeństwa, prowadzonych w ramach procesu pokojowego i procesu pojednania zatwierdzonych uprzednio przez Komitet Sankcji, oraz odzieży ochronnej, w tym kamizelek przeciwodłamkowych i hełmów wojskowych, przywożonej na określony czas do Somalii wyłącznie na własny użytek przez pracowników Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli mediów i pracowników zajmujących się pomocą humanitarną i rozwojem oraz związanego z nimi personelu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 334 z 11.12.2002, s. 1.

Artykuł 2

Środki ograniczające, o których mowa w art. 3, art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2, są nakładane na osoby i podmioty wyznaczone przez Komitet Sankcji:

- angażujące się lub wspierające działania zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii, w tym akty zagrażające porozumieniu z Dżibuti z dnia 18 sierpnia 2008 r. lub politycznemu procesowi, czy też zagrażające użyciem siły wobec TIF lub AMISOM,
- naruszające embargo na uzbrojenie i podobne środki, o których mowa w art. 1,
- utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej do Somalii lub dostęp do niej i jej dystrybucję w Somalii.

Osoby i podmioty, o których mowa, są wymienione w załączniku.

Artykuł 3

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapobiec bezpośredniemu lub pośredniemu dostarczaniu, sprzedaży lub transferowi uzbrojenia i materiałów wojskowych oraz bezpośredniego lub pośredniego zapewniania doradztwa technicznego lub szkoleń, pomocy finansowej i innej, włączając pomoc inwestycyjną, brokerską lub w zakresie innych usług finansowych związanych z działaniami wojskowymi lub dostawą, sprzedażą, transferem, utrzymaniem lub użyciem uzbrojenia i materiałów wojskowych osobom lub podmiotom, o których mowa w art. 2.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki mające na celu zapobieganie wjazdowi na ich terytoria lub przejazdowi przez nie osób, o których mowa w art. 2.

2. Ustęp 1 nie zobowiązuje państw członkowskich do odmowy wjazdu własnym obywatelom na swoje terytorium.

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji:

- a) ustalili na podstawie indywidualnego przypadku, że taki wjazd lub przejazd jest uzasadniony świadczeniem pomocy humanitarnej, w tym obowiązkami religijnymi;

- b) ustalili na podstawie indywidualnego przypadku, że zwolnienie przybliżyłoby realizację celów polegających na osiągnięciu pokoju i pojednania narodowego w Somalii oraz stabilności w regionie.

4. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osób wyznaczonych przez Komitet Sankcji, zezwolenie ograniczone jest do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 5

1. Wszystkie fundusze, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze posiadane lub kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, o których mowa w art. 2, lub posiadane lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez nie lub przez osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, zgodnie z opisem przez Komitet Sankcji, zostają zamrożone. Osoby lub podmioty, o których mowa są wymienione w załączniku.

2. Żadne fundusze, inne aktywa finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio lub pośrednio, osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, lub na rzecz tych osób i podmiotów.

3. Państwa członkowskie mogą dopuścić zwolnienia ze środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych:

- a) koniecznych do pokrycia podstawowych wydatków, wraz z płatnościami za środki spożywcze, wynajem lub kredyt hipoteczny, lekarstwa i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe i opłaty na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;
- b) przeznaczonych wyłącznie na pokrycie rozsądnych kosztów honorariów oraz zwrotów wydatków poniesionych w związku ze świadczeniem usług prawniczych;
- c) przeznaczonych wyłącznie na pokrycie należności lub opłat manipulacyjnych, zgodnie z przepisami prawa krajowego, związanych z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych funduszy lub innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;

d) koniecznych do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie i po uzyskaniu zgody tego komitetu;

e) będących przedmiotem sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego zastawu lub wyroku, w którym to przypadku fundusze, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania wyroku z zastrzeżeniem, że zastaw ten został ustanowiony lub że wyrok został wydany przed wskazaniem przez Komitet Sankcji odnośnych osób lub podmiotów, i nie został ustanowiony ani wydany na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w art. 2, po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie.

4. Zwolnienia, o których mowa w art. 3 lit. a), b) i c), można ustanowić po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia, w odpowiednich przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych oraz w przypadku braku odmownej decyzji Komitetu Sankcji w terminie trzech dni roboczych od daty takiego powiadomienia.

5. Ustęp 2 nie ma zastosowania do następujących wpływów na zamrożonych rachunkach:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

b) płatności należnych z tytułu umów lub porozumień, które zostały zawarte przed dniem, w którym rachunki te zaczęły podlegać środkom ograniczającym, lub zobowiązań, które powstały przed tym dniem;

pod warunkiem że wszystkie takie odsetki, inne dochody należne i płatności nadal podlegają przepisom ust. 1.

Artykuł 6

Rada ustala wykaz zawarty w załączniku i wprowadza w nim wszelkie zmiany na podstawie postanowień Komitetu Sankcji.

Artykuł 7

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 8

Niniejsze wspólne stanowisko podlega przeglądowi, jest zmieniane lub uchylone zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 9

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 2002/960/WPZiB.

Artykuł 10

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady
O. LIŠKA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 2, 3, 4 i 5
